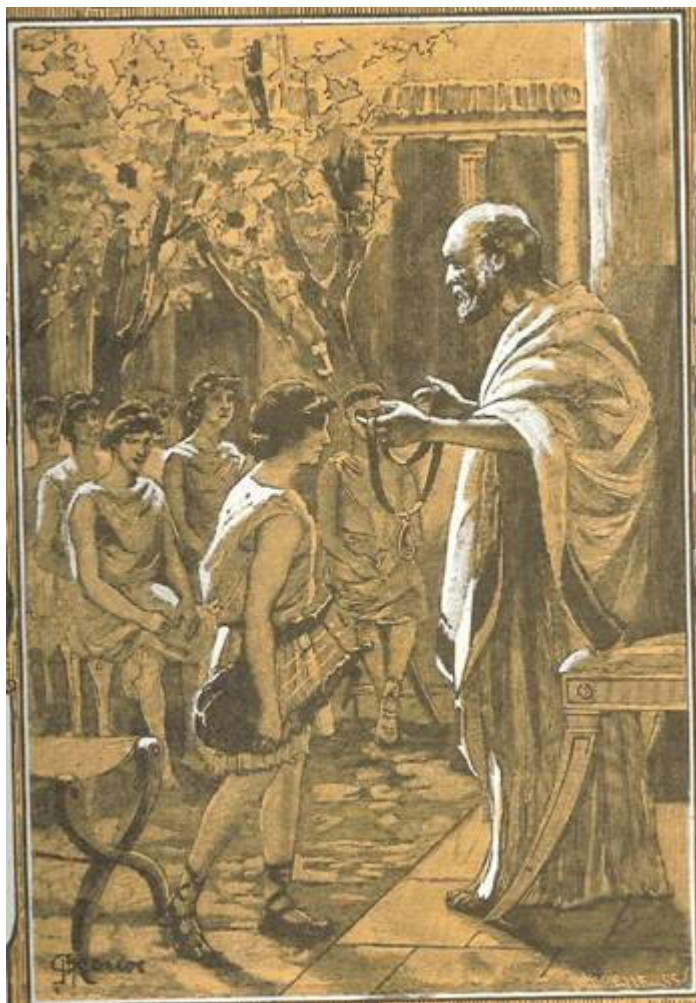

Παίδες Ελλήνων...Η εκπαίδευση στην Αρχαία Ελλάδα και το Βυζάντιο

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Στην αρχαία Σπάρτη, τα αγόρια μετά την ηλικία των επτά ετών ακολουθούσαν τον πατέρα τους στα φειδίτια ή φιλίτια, τα οποία ήσαν κοινές τράπεζες και εκεί εκπαιδεύοντο μέσω συζητήσεων σε πολιτικά θέματα και στο σπαρτιατικό τρόπο ζωής. Για τις κοινές τράπεζες έπρεπε για τα παιδιά τους να δώσουν οι γονείς ένα μέδιμνο κριθάρι, 8 χοές οίνου, 5 μνας τυρί και μίση μνα σύκα. Ως εκ τούτου δεν συμμετείχαν οι πτωχοί. Τα κορίτσια έμεναν σπίτι με τη μητέρα τους. Μετά τα 14-15 τους έτη τα αγόρια οργανώνονταν σε αγέλες ή βούες και διαιρούντο σε ίλες. Κάθε ίλη είχε 64 αγόρια κάτω από έναν παιδονόμο, ο οποίος είχε υψηλή θέση στην κοινωνία. Τα παιδιά έμεναν συνεχώς μαζί, κοιμόντο, έπαιζαν και εκπαιδεύοντο στην πειθαρχία, την οποία επέβαλαν οι μαστιγοφόροι, βοηθοί του παιδονόμου. Μέσα σ' αυτά, όπως αναφέρει ο Πλούταρχος, μάθαιναν ράμματα, επειδή κάτι τέτοιο ήταν χρήσιμο.

Στην Κρήτη είχαν το ίδιο εκπαιδευτικό σύστημα και εκεί τα συσσίτια ονομάζοντο ανδρεία. Στα συσσίτια μετείχαν και οι πρεσβύτεροι και από τις συζητήσεις εμορφώνοντο τα παιδιά. Τα έξοδα των συσσιτίων στην Κρήτη τα πλήρωνε το κράτος. Οι Κρήτες παρέμεναν στα σχολεία μέχρι τα 17 τους, οπότε και γίνονταν έφηβοι με ειδική τελετή, τα εκδύσια. [\(περισσότερα...\)](#)